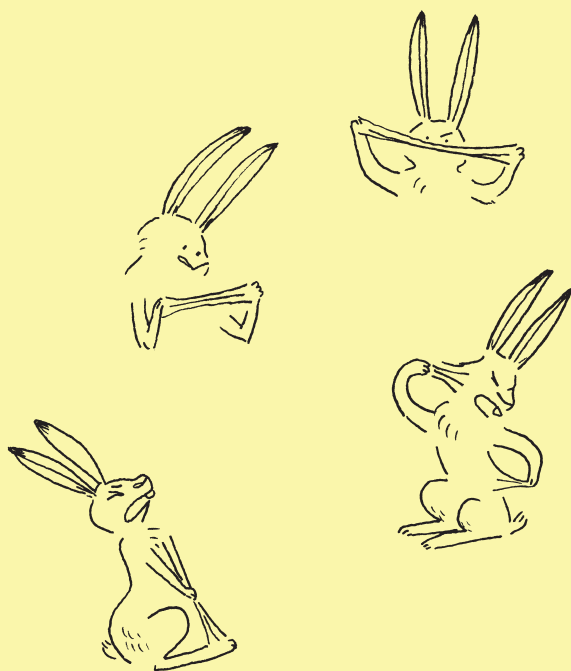

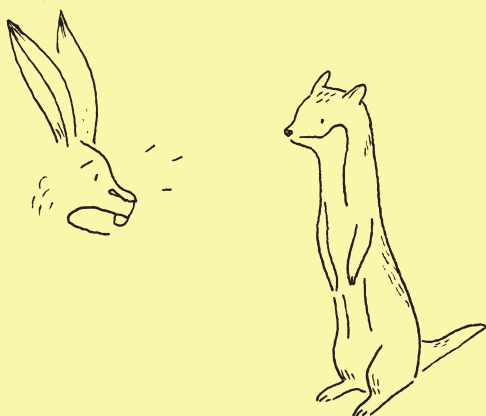
KẸO CAO SU

– Thỏ gãi ngứa kiểu gì mà trông buồn cười thế nhỉ? –
Chồn tò mò.

Sáng nay, thỏ có một cách thật mới lạ để thoát khỏi
lũ bọ chét. Nó vặn vẹo thân mình, vừa cào nhàu vừa
cáu kình dứt lông lia lịa.

– Giúp tớ với! –
Thỏ rên rỉ. – Có
cái gì dính vào
bàn chân tớ ấy!

Chồn ta lúc này cũng đang
rảnh rỗi bèn chộp lấy cái
thứ kì quặc dính rất chặt kia:
ra là một viên kẹo cao su.

Và dĩ nhiên, viên kẹo lại
dính vào tay chồn, thế
là thỏ lại phải giúp nó để
rồi một lần nữa bị kẹo
dính vào tai. Chồn nghĩ
nếu bây giờ nó cắn vào
tai thỏ thì chắc chắn sẽ
giúp được bạn, nhưng nó
không muốn làm thế.

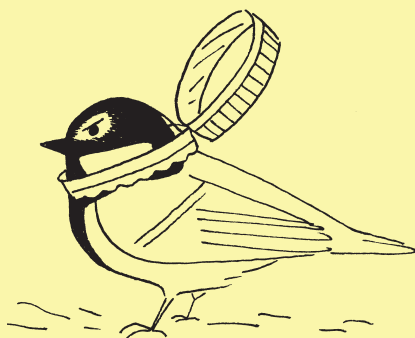
Đúng lúc đó, chim sẻ ngô bay đến. Và thật nhẹ nhàng, vì nó biết rõ phải làm như thế nào, sẻ ngô “xuất chiêu”: nó mổ một cái thật nhẹ rồi lăn viên kẹo cao su trên đất. Thế là xong.

– Để xem viên kẹo còn cứng đầu được nữa không nào! – Cả hội đồng thanh.

Hôm nọ, lưng giẫm phải
một túi khoai tây chiên,
thế là nó cứ liếm chân
mình suốt cả buổi chiều
để thưởng thức lớp dầu
ngon lành.

Tuần trước đó, sẻ ngô bị một miếng nhựa
bó quanh cổ. Còn cú mèo thì mất hàng tiếng
đồng hồ mới thoát khỏi một cái vỏ hộp mà nó
vô tình hạ cánh phải.

Cần phải làm gì đó để chấm dứt việc này.
Gấu Bon, cáo và cô bé Ramona nhất trí
với nhau sau chuyến dạo chơi trong rừng.

Chồn đề nghị làm một tấm biển báo và
cáo rất thích ý tưởng này.

Tất cả cùng viết một thông điệp để đặt nó
ở bìa rừng, rồi họ vui vẻ cùng nhau đi đến đó.
Trên đường đi, cả nhóm nhìn thấy rác vương
vãi khắp nơi.

Thỏ kêu lên:

– Tổ thấy có rác ở đây này!

Ramona liền nhặt rác

bỏ vào túi áo. Cô bé

xấu hổ thay cho

những người khác.

– Ở đây lại có rác nữa này!

Vậy là họ tiếp tục nhặt một cái lon, một gói khăn giấy, một chiếc giày, một mẩu nhựa...

Mỗi lần tìm thấy rác, cả nhóm lại kêu to.